

DE WATERSNOOD IN HET RIVIERENGEBIED

Op 1 februari is het negentien jaar geleden dat meer dan 250.000 mensen uit het Rivierengebied hun huizen moesten verlaten vanwege overstromingsgevaar. Door aanhoudende regenval bereikten de grote rivieren in januari 1995 een recordhoogte. Dijken dreigden door te breken. Maar na dertien dagen zakte het waterpeil en was het gevaar geweken.

Op verjaardagen komt het nog vaak ter sprake: de dag dat boer Hans van Leeuwen met zijn jonge gezin en al zijn varkens uit zijn woonplaats Dreumel werd geëvacueerd. "Die zondag 29 januari reed ik door het gebied. Angstaanjagend vond ik het. Op de dijk stonden legervoertuigen en rubberboten. Mensen waren hun spullen in auto's aan het laden. Veel huizen stonden al leeg. Spookachtig was het. Mijn vader was volkomen overstuur en vergeleek het met een oorlogsgebied."

VARKENSSCHUUR

Helemaal onverwacht kwam het niet. Met kerstmis 1993 was er ook al overstromingsgevaar in het gebied geweest. Toen in januari het water in de grote rivieren opnieuw flink aan het stijgen was, trof Van Leeuwen voorbereidingen. "Ik had die week een vrachttransporteur en verblijfadressen geregeld voor de varkens. Mijn vrouw Christa en ik konden met onze twee zoontjes van een en drie jaar bij familie in Rosmalen logeren." Geen overbodige maatregelen, want als de dijken daadwerkelijk zouden doorbreken, kon het water stijgen tot vijf meter.

"Dan zou de varkensschuur volledig onder water komen te staan en ons huis tot halverwege de slaapkamer." Mobiele telefoons waren er nog nauwelijks en de vaste lijn lag plat.

GEEN OOG DICHT

Van Leeuwen vertrok daarom die zondag om negen uur 's avonds naar het gemeentehuis. "Daar hoorde ik dat we de volgende dag al moesten vertrekken. We deden die nacht geen oog dicht

